

prima instanță: D. Chistol
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2ra-2053/17

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Centrului Național Anticorupție împotriva lui Vitalie Lungu și Valeriu Stancu cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Vitalie Lungu și Valeriu Stancu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 08 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 09 iunie 2015, Centrul Național Anticorupție a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Lungu și Valeriu Stancu cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada 18 septembrie 2014 - 30 noiembrie 2014, în conformitate cu prevederile art. 10, alin. (1) ale Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 cu privire la testarea integrității profesionale, a fost efectuată testarea integrității profesionale a agenților publici din cadrul Direcției Control Transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele a Agenției Naționale Transport Auto.

Menționează că, în baza art. 12 alin. (6) al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 cu privire la testarea integrității profesionale, pentru asigurarea unor probe exacte în testul de integritate profesională, în cazul pretinderii sau acceptării primirii de către agenții publici testați a unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, testorii integrității profesionale puteau transmite bunuri, oferi servicii, acorda privilegii și avantaje, acestea fiind indicate în prealabil în planul de testare a integrității profesionale și coordonate în conformitate cu art. 11 din legea menționată.

Invocă că, în cadrul testului de integritate profesională în scopul asigurării unor probe exacte, care demonstrează faptul admiterii de către agenții publici, Vitalie Lungu și Valeriu Stancu în activitatea sa a actelor de corupție, într-un caz, acestora împreună le-au fost transmise mijloacele bănești în sumă de 200 lei și în alt caz, lui Valeriu Stancu i-au fost transmise mijloacele bănești în sumă de 200 lei.

Relevă că, conform prevederilor art. 16 alin. (5) ale Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 cu privire la testarea integrității profesionale, agenții publici au obligația de a restitui Centrului Național Anticorupție, bunurile primite în cadrul testării integrității profesionale, iar conform raportului privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale din 27 noiembrie 2014, pârâții urmau să restituie mijloacele bănești transmise în cadrul testului de integritate profesională până la data de 05 decembrie 2014, însă până în prezent acestea nu au fost restituite.

Consideră că, nerestituirea de către pârâți a mijloacelor bănești transmise în cadrul testului de integritate profesională, constituie îmbogățirea fără justă cauză de către aceștia, deoarece ultimii aflându-se în exercițiu atribuțiilor de serviciu, nu au avut careva temeii juridic pentru a primi mijloacele bănești transmise.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Vitalie Lungu și Valeriu Stancu în beneficiul Centrului Național Anticorupție a mijloacelor bănești în sumă de 200 lei, transmise în cadrul testului de integritate profesională și din contul lui Valeriu Stancu în beneficiul Centrului Național Anticorupție a mijloacelor bănești în sumă de 200 lei, transmise în cadrul testului de integritate profesională.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Vitalie Lungu și Valeriu Stancu în beneficiul Centrului Național Anticorupție mijloacele bănești în sumă de 200 lei și din contul lui Valeriu Stancu în beneficiul Centrului Național Anticorupție mijloacele bănești în sumă de 200 lei, transmise în cadrul testului de integritate profesională. A fost încasată în mod solidar de la Vitalie Lungu și Valeriu Stancu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prima instanță, admitând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform extrasului din raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014, în scopul efectuării acțiunilor de testarea a integrității profesionale lui Vitalie Lungu, specialist superior și Valeriu Stancu, specialist superior al Direcției control transport greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele stabilite de Agenția Națională Transport Auto, le-au fost transmise mijloace bănești în sumă de 200 lei, iar într-un alt caz lui Valeriu Stancu i-au fost transmise mijloace bănești în sumă de 200 lei.

Astfel, prima instanță a constatat că, pârâții au primit sume bănești ce nu li se cuveneau și, respectiv, aceștia s-au îmbogățit fără justă cauză, urmând să le restituie, făcând trimitere la prevederile art. 1389 alin. (1) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către Vitalie Lungu și Valeriu Stancu și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 septembrie 2017, reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii cerinței de încasare din contul lui Vitalie Lungu în beneficiul Centrului Național Anticorupție a mijloacelor bănești în sumă de 200 lei și în beneficiul statului taxa de stat și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestor pretenții.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești în partea admiterii cerinței de încasare din contul lui Vitalie Lungu a mijloacelor bănești și a taxei de stat, deoarece instanțele de judecată au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, prima instanță contrar prevederilor art. 241 CPC nu a indicat în motivarea hotărârii circumstanțele constatate nemijlocit, probele pe care își întemeiază concluziile privitor la aceste circumstanțe, argumentele referitor la respingerea probelor pe care le-a invocat și admiterea probelor invocate de intimată, precum și legile de care s-a călăuzit instanța.

Invocă că, prima instanță la adoptarea soluției a reținut argumentele invocate de intimată și, anume că, Vitalie Lungu, inspector superior și Valeriu Stancu inspector superior al Direcției control transport cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele a Agenției Naționale Transport Auto, în perioada efectuării testării integrității profesionale se aflau la serviciu, pentru trecerea unui camion cu încărcătură, greutatea căruia depășește normele stabilite de legislația în vigoare, au estorcat și primit suma de 200 lei, iar instanța de apel a respins argumentele sale precum că, nu a fost demonstrat faptul că, banii preținși îi aparțin intimatei și că au fost transmiși recurentului.

Astfel, susține că, în motivarea soluției instanța de apel a reținut argumentele invocate de prima instanța, fără a da o apreciere motivelor și faptelor invocate de către el.

Relevă că, cuprinsul deciziei instanței de apel contravine prevederilor art. 390 alin. (1) lit. d) CPC, deoarece mai mult de 80 % din decizie constituie constatările primei instanțe, argumentele invocate de către părți, fără a da o apreciere argumentelor invocate de apelant și indica motivele care au stat la baza respingerii acestor argumente, astfel, consideră că, instanța de apel a examinat formal cererea de apel, încălcând prevederile art. 25 CPC, precum și dreptul la un proces echitabil.

Atenționează că, la data de 12 ianuarie 2015, prin ordinul nr. 3-p, emis de către Agenția Națională Transport Auto, recurentul Vitalie Lungu a fost eliberat din funcția deținută în baza art. 86 lit. z) din Codul muncii și art. 6 alin. (2) lit. a), 16 alin. (2) ale Legii privind testarea integrității profesionale nr. 325 din 23 decembrie 2013, pentru rezultatul negativ al testului de integritate profesională, admiterea în activitatea sa a actelor de corupție, actelor conexe corupției, faptelor de comportament corupțional, invocându-se ca temei raportul Centrului Național Anticorupție nr. 06/4-07 din 27 noiembrie 2014 privind rezultatele negative ale

testării integrității profesionale, înregistrat la Agenția Națională Transport Auto la 28 noiembrie 2014 cu nr. 01//12154.

Invocă că, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 a fost anulat ordinul nr. 3-p din 12 ianuarie 2015 cu privire la concedierea lui Vitalie Lungu, totodată, instanțele au verificat și argumentele invocate de către intimată referitor la presupusa transmitere a banilor, constatând irevocabil faptul că, Vitalie Lungu nu a primit careva mijloace bănești de la testator, iar conform prevederilor art. 123 alin. (2) CPC aceste constatări erau obligatorii pentru instanțele de judecată la examinarea prezentei cauze.

Astfel, consideră eronată soluția instanțelor de judecată precum că, litigiul anterior nu are tangență cu prezentul litigiu și nu poate fi aplicat speței în cauză, din momentul în care cererea de recuperare a mijloacelor bănești e derivată din efectuarea testării integrității și verificării legalității ordinului de concediere sub aspectul invocat de recurent.

Mai invocă că, soluția de încasare a mijloacelor bănești se bazează doar pe afirmațiile intimatei precum că, a transmis această sumă recurentului, însă nu au fost prezentate probe ce confirmă că banii menționați aparțin intimatei.

Prin referința depusă la data de 04 decembrie 2017 Centrul Național Anticorupție a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatului Mihai Silvestru a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 09 august 2017 (f. d. 202), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 13 septembrie 2017 (f. d. 190).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de către reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Vitalie Lungu, avocatul Mihail Silivestru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic